

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: KAPTJN H. EWALD.

8. AARGANG
1921.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE IX.
SEPTEMBER

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDEAFTENER I SÆSONEN 1921—1922.

Som meddelt i forrige Nummer er det lykkedes Lokalkredsens Bestyrelse at reservere Mødeaftener i Studenterforeningens Lokaler paa følgende Dage:

1921	1922
11. Oktober	24. Januar
8. November	21. Februar
6. December	21. Marts.

Bestyrelsen vil, for at spare de store Udgifter til Porto ved Udsendelse af Meddelelse til hvert enkelt Medlem, saavidt muligt give Medlemmerne Underretning om den paagældende Aftens Program gennem det nærmest før Mødet udkommende Nummer af vort Medlemsblad.

Desuden vil der i Dagspressen Dagen før et Mødes Afholdelse blive givet endelig Underretning.

For yderligere at bringe Foreningens Mødeaftener i Medlemmernes Erindring, vil der i en nær Fremtid til hvert Medlem blive udsendt Kort med Angivelse af ovenstaaende faste Mødeaftener.

Med Studenterforeningens nye Vært, Hr. Restauratør Jørgensen, har Bestyrelsen truffet tilfredsstillende Arrangementer.

Følgende Herrer har velvilligst lovet at ville holde Foredrag i Løbet af Vintersæsonen:

- Hr. Kaptajn *Chr. Olsen*: »En Rejse gennem Patagonien«.
» Navigationsdirektør *Funder*: »Skoleskibet »Viking«s Togt til Peru«.
» Kaptajn *Bacher*: »Verdenskrigen til Søs«.
» Købmand *Philipson*: »Japan«.
» Bibliotekar *Dumreicher*: Et maritimt Emne.
» Inspektør *Gronenberg*: »Alaska, Klondyke«.

Foredragene ville blive ledsagede af Lysbilleder.

Desuden vil der paa nogle af Mødeaftenerne blive Forevisning af Lysbilleder af Lokalkredsens Lysbilledarkiv, der i Sommerens Løb er blevet forøget.

Bestyrelsen.

TIL MEDLEMMERNE!

Ved særlig Imødekommenhed fra Orlogsværftets Chef vil der Søndagene *den 2den og den 9de Oktober* — hver af disse Dage for 30 Medlemmer, — blive Adgang til Orlogsværftets Modelsamling, der vil blive forevist og gennemgaaet af Hr. Modellør *Otto Dørge*.

De Medlemmer, der maatte ønske at deltage, maa indtegne sig paa Foreningens Kontor, Møntergade 22, senest Lørdagen den 1. Oktober, paa hvilken Dag Listerne sluttet. Som ovenfor anført, vil der til hver Forevisning kunne indtegnes 30 Medlemmer, og Indtegningen er kun gældende for en af Dagene.

Der mødes paa Værftsbroen Kl. 10 præcis. — Emblem skal bæres.

Bestyrelsen.

MARIBO-KREDSSEN.

Søndag den 31. Juli samledes en Del af Marineforeningens Medlemmer fra Kredsen i Nakskov, Nykøbing og Maribo i sidstnævnte By til en Fællesudflugt. Umiddelbart efter Togenes Ankomst spadserede Deltagerne ud i Aktiehaven, hvor man samledes om et fælles Kaffe bord. Købmand *Bech*, Maribo bød her Kammeraterne og deres Damer velkommen til den skønne By med de herlige Omgivelser. Kl. 5 gik hele Selskabet om Bord i en ventende Motorbaad, der havde en stor Travalje paa Slæb, og i disse Fartøjer gik Turen saa ud til Borgø. Med Musik og Flagene i Spidsen marcheredes op til Restaurationen, hvor hele Selskabet skaffede af de medbragte Madkurve. Stemningen ved Bordet var fortrinlig, og der holdtes en meget lang Række Taler. Lokomotivfører *Nielsen*, Nakskov, talte for Kongen, og fhv. Dampskibskaptajn *Rasmussen*, Nykøbing, for Fædrelandet. Arkitekt *Marstons* Sang fra Sendemandsmødet, »For Danmark«, blev sunget af en for Tilfældet dannet Kvartet og hilstes med stor Begejstring. Lokomotivfører *Nielsen* talte nu for Foreningen, Baadfører *Christensen*, Nakskov, for Flaget og Bagermester *Christoffersen*, Nykøbing, for Damerne. Efter Bordet begyndte Dansen, og man saa baade unge og gamle svinge sig i en Sekstur.

Ved Solnedgang haledes Flaget ned under Afsyngelsen af »Kongernes Konge«, og saa blev der pebet til Punsch! Paany aabnedes Talerne Sluser. Lokomotivfører *Nielsen* foreslog at samles i Nakskov næste Aar, et Forslag, der modtoges med stærkt Bifald og med Løfte fra alle Deltagerne om da atter at give Møde. Kl. 9 afsejlede man atter fra Borgø til Maribo, hvor der netop var Tid til at faa en »Slukefter«. Ved 10 $\frac{1}{2}$ -Tiden afrejste Nakskovitterne under Hurraraab, og 3 Minutter senere kørte Nykøbingenserne hjemad.

Turen havde fra først til sidst været ualmindelig vellykket, begunstiget af et henrivende Vejr, og der var blandt Deltagerne kun een Mening om, at saadanne Sammenkomster absolut maa gentages ad Aare.

HIRTSHALS-KREDSSEN

afholdt den 6. August selskabelig Sammenkomst med Damer paa Gæstgivergaarden i Hirtshals. Ved 8 Glas pebes der klar ved Flaget, som derpaa hejstes til Honnørmarchens Toner, og for den helt fyldte Sal holdt dernæst Brofoged *Hjorth* fra Aalborg-Kredsen en udmærket Tale for Konge, Fædreland og Flag, og gik derpaa over til at tale om Livet gennem Tiderne paa Marinens Skibe, og trods det, at Lysbilledapparatet til Tider gjorde Knuder, forstod Hr. *Hjorth* dog at interessere sine Tilhørere saa stærkt, at han ved Foredragets Slutning takkedes med stormende Bifald. Fra Formanden rettedes der derpaa en varm Tak til Foredragsholderen, der lovede at komme igen.

Saa pebes der til Dans paa Dækket, og til Tonerne af Kammerat *P. Kiels* Trækspil svingede Gutterne deres Damer, saa det var en Lyst, til de gammelkendte Melodier. Vor gamle Kammerat *Christiansen*, Veteranen fra Helgoland, spandt en Ende om sine Oplevelser ombord den 9. Maj 1864, og saa var man naaet til 8 Glas paa Aftenvagten, hvorpaa Flaget haledes ned med Honnør efter en sjælden vellykket Sammenkomst. Dog var der dem, der først naaede til Køjs et godt Stød ind paa Hundevagten.

Kredsen havde atter vist sin Livskraft ved den store Tilslutning og Interesse, Medlemmerne viser, saa snart der kaldes til Samling.

ODENSE-KREDSSEN

havde den 31. August indvarslet til ekstraordinær Generalforsamling. Anledningen var: Dannelse af et Skyttelav.

Generalforsamlingen afholdtes paa Industripalæets Veranda, og denne fyldtes inden Kl. 8, da Formanden bød Velkommen og udbragte et Leve for Hans Majestæt Kongen. Derefter valgtes Lektor *Black* til Dirigent og gav Ordet til Formanden, der redegjorde for Grundene til den ekstraordinære Generalforsamling. Dels mente man paa denne Maade bedst at kunne faa skydeinteresserede Medlemmer i Tale, og dels maatte Kredsen stille nogle formelle Krav til Skyttelavet, da dette skal bære Marineforeningens Navn.

Man enedes om at anbefale Dannelsen af Lavet, imod at dette overholder nogle Vedtagelser, gaaende ud paa: At Lavet ledes i Marineforeningens Aand; at Lavet ikke konkurrerer med Kredsen ved Afholdelse af Sammenkomster, det tilkommer denne at arrangere; at et Medlem af Kredsbestyrelsen vælges ind i Lavets Bestyrelse, og at Kredsen ikke har noget Ansvar for Lavets pekuniære Administration.

Disse Punkter vedtoges enstemmigt, og ligeledes vedtoges det enstemmigt at skænke Skyttelavet en Kredsen tilhørende Saloneriffel og Skydebuk.

Derefter blev Generalforsamlingen sluttet og Dannelsen af Skyttelavet fandt Sted under Ledelse af samme Dirigent.

Der indmeldtes 36 Medlemmer, hvilket maa siges at være en god Start. Til Formand valgtes Installatør *Overgaard* (Medlem af Kredsbestyrelsen) og til Næstformand Ingeniør *Holm*. Til Kasserer valgtes Montør *Ubbe*, og som menige Medlemmer af Lavets Bestyrelse valgtes Direktør *Thomsen* og Fabrikant *Nielsen* samt til Suppleant Ingeniør *Bruun*. Revisorer blev Glarmester *J. Jensen* og Direktør *Kl. Hansen*.

Efter Valget fortsatte de nye Skyttebrødre endnu nogle Timer i kammeratligt Samvær, hvor Sangbogen flittigt benyttedes, ligesom Talerne var mange, i Særdeleshed for det nye Skud paa Marineforeningens Træ, som man ønskede en straalende Fremtid.

Søndagen den 4. September afholdt Odense-Kredsen sin aarlige Fisketur, der blev lige saa vellykket som de foregaaende.

Kl. 11 Form. laa Damperen »Kvik«, der ejes af vor Kammerat *Andersen*, klar ved Kølhavnehavnen for at sætte os ud til Gabet, samme Maal som forrige Aar, da vi desværre ikke naaede længere end til Klintebjerg paa Grund af Orkan; men denne Gang skulde Gabet naas trods den stive Kuling.

Under Føring af Formanden gik vi til Søs, og efter 3 Timers Sejlads var vi ved Gabet, hvor vi overværede en Kap-sejlad, der afholdtes af Odense Sejlklub; det siger sig selv, at de gamle Marinere nød det smukke Syn af de hvidvingede Sejlere, der kun af og til lod Skrogene se, da disse var mere under end over Vandet i den stærke Kuling og Sø.

Ved Gabet gik vi i Land og lejrede os paa Hals Odde, hvor vor Vært, Kammerat *Christiansen*, der var Indehaver af Restaurationen ombord, ogsaa sørgede for vaade Varer til de medbragte Klemmer, der spistes under fornøjeligt Samvær med Taler og Sange. Efter Skafningen serverede Fyrmesterens Hustru Kaffe, og derefter besaas Fyrtaarnet, for man igen faldt paa Fartøjet og stod Gabet ud for at pilke; men Søen var al for høj, til at der kunde blive noget rigtigt Fiskeri, og Forstævnen vendtes da imod Stige.

Kl. 6 lagde vi til ved Stige og marcherede til Krøen, hvor vor Kammerat *Christiansen* med vanlig Elskværdighed bød os velkommen og sørgede for vor Forplejning. I Haven blev arrangeret et langt Fællesbord, hvor Marineerne bænkedes sig, og da den gemytlige Skafning var overstaaet, havde Solen gemt sig saa langt væk, at vi maatte indendørs, hvor det kammeratlige Samvær fortsattes ved Kaffe bordet, og senere kom der en Grog, spenderet af to nye Kammerater, der første Gang var med paa Fisketur.

Det kneb med at rive sig løs fra dette hyggelige Samvær, og Klokken blev omtrent 10, inden der brødes op for at gaa ombord. Det var nu saa mørkt, at man omtrent maatte føle sig frem til Fartøjet, men der var anbragt en Lanterne paa Broen, og da man først var naaet ombord og Øjnene havde vænnet sig til Mørket, gik Sejladsen glat op ad Kanalen til Odense under Formandens Styring.

Det var en af de Dage, som hver Gang sætter et uforglemmeligt Minde i Odense-Kredsens gamle Marinere, og man længes allerede efter den næste Fisketur, selv om Fangsten ikke er det afgørende.

ODENSE-KREDSSENS SKYTTELAV.

Mandag den 5. September samledes Skyttelavet i Odense for første Gang, og da Kl. var 8, havde de fleste af Kammeraterne givet Møde i »National«s store Sal, hvor Skydningen i Vinterhalvaaret skal finde Sted. En Del af Kammeraterne havde haft den gode Idé at tage nogle Kammerater med, som ikke havde været til Stede ved Stiftelsen af Lavet, men som nu meldte sig ind, saaledes at Lavet voksede fra 37 til 51 Medlemmer. Der blev skudt livligt i et Par Timers Tid, og en Del Skiver blev gennemhullet, medens der jo ogsaa var nogle, som ingen Skade tog. De Kammerater, der ikke var optaget af at skyde, fik sig et Slag Kort i den tilstødende Sal.

Naar enkelte smaa Ændringer bliver foretaget ved Skydningen, skal det nok vise sig, at den første Mandag i hver Maaned vil flere og flere Medlemmer give Møde i »National«s Sal og deltage i Skydningen og det kammeratlige Samvær, og saa vil Lavets Formaal være naaet, nemlig: »Ved Salonskydning at vække den Kappelyst, der var Drivfjederen i Tjenestetiden, og ved maanedlige Sammenkomster at værne om Minderne fra denne og derved styrke og befæste Kammeratskabsfølelsen«.

P. G. H.

Søndagen den 4. September begyndte med en forfriskende Byge, som fik tvættet de støvede Blade og Frugter i Carlsberg Pavillonens hyggelige Have. Saa brød Solen frem og skinnede lunt paa de endnu sommerfriske Træer. I et Antal af ca. 100 troppede Skydebrødrene op, og opflammede af det smukke fyldte Præmiebord, hvor Sølvet dominerede, og Foreningsflag og Platter virkede dekorativt, afgav Gutterne en Skydning, der næsten var forbløffende. Tre Kammerater stod lige med højeste Points til 1. Præmie, der ved Omskydning tilfaldt Skibsræder *H. Christiansen*, der fik sig et velfortjent Hurra.

Efter endt Skydning traadte Lavet an og blev rettet ind, skønt det kneb lidt med vor allesammens lidt buttede Ven, Kaptajnen fra Frederiksberg Have. Foran Fronten blev saa Aarets Mesterskytte, Skibsræderen, dekoreret med den af »Holmens faste Stok indenfor Lavet« skænkede gyldne Mesterskabstjerne, at bære i et søblaat Baand, der var prydet med forgyldte Sølvplader, hvori de tidligere Mesterskytters Navne og Aarstal var indgraveret. I samme Øjeblik lod Lavets klangfulde Hyldesthorn, og med Mesterskytten og Formanden i Spidsen gik Brødrene samlede til Festsalen, hvor Solen skinnede paa vort smukke Emblem og de smykkede Børde.

Efter Formandens traditionelle rimede Velkomst opmarcherede de lækreste Bøffer, store som Skaffebakker, og lukkede Mundene fuldstændigt, hvad Talens Brug angaar, dog med en enkelt Afbrydelse, da der gaves vor kære Formand i Lokalkredsen, Grosserer *Vald. Schou*, en stormende Modtagelse, der viste, hvor skattet han er i denne Kreds.

Ved Kaffen blev Festsangene afsunget, som i Forbindelse med en telegrafisk Hilsen fra Forfatteren, Arkitekt *Marston*, atter fik Jubelen til at runge.

Vor Kasserer, *Nath*, oplæste et Brev fra Singapore, hvorfra en Kammerat indmeldte et nyt Medlem, »selvfølgelig« ogsaa i Lavet. Af dette »selvfølgelig« motiverede Formanden en varmtfølt Tale for Moderforeningen, som han naturligt adresserede til *Vald. Schou*, hvilket indbragte denne en fornyet Hyldest.

Præmierne uddeltes af Formanden. Første Præmie, en vægtig Sølvpotageske, skænket af *Vald. Schou*, tilfaldt altsaa Skibsræder *H. Christiansen* tilligemed Vandrepokalen, i sin Tid indstiftet af *Hans Torp*. Formanden talte for Mesterskytten og udbragte et Leve. De øvrige 25 lykkelige Skytter hentedes efterhaanden deres Præmier, ledsaget af et venligt Ord og Haandtryk af Formanden og Hyldest af Kammeraterne. Tilsluttet takkede Formanden dem for den udmærkede flittige Træning og det smukke Resultat og udbragte et Leve for de lykkelige, hvilket blev udført med en Hjertelighed, der talte smukt for det gode Kammeratskab.

Ingeniør *Hoffding* talte varme Ord for Flaget, og en udmærket Sang af Ingeniør *C. Mikkelsen* blev sunget. De mange smaa vittige Hip til forskellige Kammerater vakte Bifald, og da et af Versene endte med et Leve for Formanden, foreslog Grosserer *Schou* at give ham dette straks, hvilket Kammeraterne ikke lod sig sige to Gange.

Aarets værdifulde Opmuntrings- og Flidspræmie, skænket af Bankkasserer *Nath*, blev vundet af Fabrikant *Hornung* og overrakt denne af Giveren med en meget smuk Tale. *Hornung* takkede og oplæste en dygtigt udført Statistik, hvoraf det fremgik, at henvend 10 Brødre var mødt hver Gang, og lige saa mange en Gang mindre. Lavet talte nu over 200 Brødre, hvoraf Halvdelen aktive. Skønt mange af disse ikke bejler til Præmie, grundet paa svagt Syn, men kun skyder for at støtte Lavet, var Gennemsnitspointet dog kun én mindre end det, Landets bedste Skyttekreds har, hvilket maa siges at være fint.

Underholdningen besørgedes navnlig af Lavets to Gæster, hvoraf Forstander *Richard Jensen* bidrog med muntre Fortællinger og en »italiensk« Vise, som dog alle forstod, og endte med et Leve for Lavet, »hvor man ikke kunde andet end føle sig hjemme straks«, og Koncertsanger *Viggo Jensen*, der til *Sonnemanns* dygtige Akkompagnement bl. a. sang *Axel Juels* »Flaget« meget smukt. Den prægtige Røst klang herligt og hidlokkede en Mængde Tilhørere. Begge

blev de takkede varmt af Formanden og paaskønnede af Kammeraterne.

Vor lille Jolleroer havde ogsaa begaaet en god Vise, hvis mange Vers vakte forstaaende Munterhed hos Deltagerne i Dragørturen.

Formanden bragte en Hilsen fra forrige Aars Skyttekong, Fabrikant *Hetmar*, der ikke var til Stede grundet paa Sygdom, og det blev med Akklamation vedtaget at bringe ham Kammeraternes Hilsen.

Blandt Talerne skal nævnes Bankkasserer *Naths* for Præmiegiverne og Kammerat *Gammel Holms* for de gamle Marinere. Og mange af Kammeraterne bidrog til Festens glimrende Forløb med morsomme Beretninger og Viser, ligesom den blaa Bog var flittigt i Brug til *Elwarths* dygtige Musikledsagelse.

En lille Episode maa ikke forbigaa. En af Kammeraterne havde vundet en Flaske af Livets Vand og igen skænket den til Lavet, hvis Bestyrelse lod den bortauktionere til et veldædigt Formaål. Som Auktionarius fungerede Kammerat *Parbæk*, der med stort Talent fik Flasken op til den utrolige Pris af Kr. 115,20, for hvilke Formanden takkede de Ofervillige varmt.

Først langt hen paa Eftermiddagen skiltes man, fuldstændig enige om, at det havde været en smuk Slutning paa Sommersæsonen.

I OKTOBER er der sædvanlig Skydning den 4de Kl. 7 i Carlsberg Pavillon, Strandvejen Nr. 20, med en »Kan du huske?«-Aften bagefter. Bestyrelsen lægger for, bl. a. vil Hornung synge og Formanden fortælle om en Tur med Kongeskibet.

LAVETS FØDSELSDAGSFEST afholdes den 29de Oktober Kl. 7 pr. i Studenterforeningen. Det bliver med Damer, og Billetter a 2 Kr. pro persona kan faas hos Formand og Kasserer, Østerbrogade 21, St. og Korsørgade 29, og hos *Gustav Olsen*, Vesterbrogade 25, Farvehandelen. Intet Billelsalg ved Indgangen, og ingen Adgang uden Billet. Efter Underholdningen, der bliver god og mangeartet, men endnu ikke kan fastsættes i Enkelthederne, bliver der Dans til god Musik. Indtægten gaar til Byggefonden, saa ingen maa svigte, og Lokalkredsens Medlemmer med Damer kan deltage, selv om de ikke staar i Lavet.

MARINEFORENINGENS SANGBOG.

Vor Sangbogs 62 Sange vil i en nær Fremtid blive forøget med 10 Sange, der vil udkomme som et lille Hefte, der kan indsættes efter Sangbogens No. 62. Allerede længe har Bestyrelsen været opmærksom paa de Ønsker, der fra forskellige af Medlemmerne har været fremsat, om at faa udgivet et saadant Tillæg, der rummede særlig de Sange, som ved festlige Lejligheder i Aarenes Løb har vakt Glæde og vundet Bifald, og som almenlydigt udtrykte, hvad der i Foreningslivet har og til alle Tider vil have Værdi.

Den ældste af de Sange, som det nye Tillæg vil bringe, er forfattet af afdøde Pastor *Otto Sommer* og blev afsungen ved Marineforeningens første Fællesbesøg paa Orlogsværftet i 1913. Sangen vakte dengang overordentlig Bifald, og det er kun en simpel Retfærdighedshandling at drage den frem fra Forglemmelsen. En væsentlig Fordel er det, at samtlige 10 Sange er skrevne til Melodier, som alle kender, og dette vil sikkert ikke mindst bidrage til at bringe dem fornøjet Popularitet samtidig med, at de vil bringe en velkommen Variation i det hævdevundne Repertoire.

Af Forfatterne til Sangene kan vi nævne, foruden som ovenfor anført, Pastor *Otto Sommer*, Digteren, Kontorchef *Axel Juel*, Direktør *Burcharth*, Dommer *Helms*, Arkitekt *Marston* m. fl.

HOVEDBESTYRELSES- OG KREDSFORMANDSMØDET I AALBORG

DEN 17. SEPTEMBER 1921.

Den smukke og begivenhedsrige Dag er forbi, og Gæsterne fra det store Møde ved Limfjordsbyen er atter hjemme hver i sin Kreds, belæssede med et Fond af smukke Minder om en storstilet ægte jydsk Gæstfrihed, der gennem et ypperligt tilrettelagt Arrangement, som Dagen igennem klappede til Fuldkommenhed, medgav hver og en af Deltagerne et fuldgdyldigt Indtryk af, at det er med Rette, at Aalborg Kreds af vor store Landsforening har Ry som Monsterekreds par excellence. Gennem de respektive Formænd vil Oplevelserne komme til Medlemmernes Kundskab, og sikkert vil i Dagene efter den 17de mange Takkebreve naa frem til Aalborg-Kredsen og dennes Formand, men desuagtet mener vi at tale alles Sag ved gennem vort Medlemsblad at frembære en varm Tak til Marineforeningens Aalborgkreds og dennes energiske Formand, Fabrikant *Im. Stuhr*, til Bestyrelsens Medlemmer med Næstformanden, Brofoged *H. Hjorth*, den glimrende og utrættelige Arrangør og Chefens trofaste Næstkommanderende, til Kontorchef *Mejlsby*, paa hvis Skuldre et meget stort Arbejde hvilede, og som den Dag erhvervede sig mange Venner, til alle de mange Medlemmer, der beredvilligt havde stillet sig til Bestyrelsens Raadighed paa enhver Maade for at gøre Gæsterne Dagen saa behagelig som vel mulig.

For alt dette Arbejde sammen med den Hjertelighed, der mødte os ude fra, fra hvert Medlem af Aalborgkredsen, takker vi, idet vi tilføjer, at det smukke, djærve Kammeratskab, den gensidige Hjælpsomhed og det uforklarlige Bindestof, der er en af Marineforeningens Hemmeligheder, det, der straks lader Mændene finde hinanden, hos Aalborgkredsens Mænd findes i fuldt Maal.

Men lad os begynde med Begyndelsen.

Hovedbestyrelsesmødet.

Fra hele Landet var Hovedbestyrelsens Medlemmer og Kredsformændene, ialt ca. 40, stævnedes til Aalborg og havde straks fundet sig Bolig enten paa Hotellerne eller privat, takket være Arrangørernes Omhu, og medens Kredsformændene endnu et Par Timer kunde »slange sig«, mødtes Kl. 10^{1/2}. Hovedbestyrelsens Medlemmer til Forhandling paa Parkhotellet ligeoverfor Banegaarden. Under Præsidium af Landsforeningens Formand, Kommandør *Maegaard*, aabnedes Mødet med, at Fabrikant *Stuhr* bød Velkommen og udtalte Haabet om, at Mødet maatte være frugtbringende og sætte sig mærkbare Spor, og at Dagen maatte forløbe paa den Maade, som han og Kredsen havde tænkt sig. Kommandøren rettede en Tak til Fabrikant *Stuhr* for hans Tanke at samle Hovedbestyrelsen og Formænd til et saadant Møde, ved hvilket der vilde blive Lejlighed til, i endnu højere Grad end ved Sendemandsmødet i København, at veksle Tanker til Foreningens Bedste.

Af de Sager af almen Interesse, der forhandlede, kan nævnes Spørgsmaalet om Fastsættelsen af et særligt Reglement for Underafdelinger af Kredsen til Anskaffelsen af eget reglementeret Flag, om Brugen af Foreningsemblemet, om Anskaffelsen af Marchalsstave til Brug ved Begravelser m. m. Der udtaltes bestemt Ønske om, at Hovedbestyrelsen umiddelbart efter hvert Valg konstituerede sig. Medlemsbladets Forhold drøftedes indgaaende.

Om flere af Spørgsmaalene førtes en ret langvarig Diskussion, saaledes at Formanden, Kommandør *Maegaard*, først umiddelbart for den for Frokosten fastsatte Tid kunde erklære Mødet for hævet. Man begav sig derpaa til Mødet med Kredsformændene, der fandt Sted i Handelsforeningens Lokaler. Tilstede her var ogsaa Aalborgkredsens Bestyrelse.

Mødet i Aalborg Handelsstandsforenings Lokaler.

Aalborg er vistnok en af de Byer i Danmark, der er bedst forsynet med pompøse Selskabslokaler, i saa Henseende overfløjer den langt København, hvilket for saa vidt ikke siger stort, men man imponeres unægtelig ved ikke mindre end tre Gange i Løbet af Dagen paa tre forskellige Steder at stilles overfor Rumforhold, der tilfredsstiller alle rimelige Krav til Komfort, og ved deres Størrelse virker meget til-

talende paa den, der ellers maa tage til Takke med knebent Albuenum.

Efter at man var gaaet til Bords, bød Fabrikant *Stuhr* Velkommen, hvorefter der skaffedes af et godt Hjerte af den fortræffelige Mad, og efter at Sulten var stillet, aabnedes Talerens Række, efter at en udmærket Sang af Kredsenes Næstformand, Brofoged *Hjorth*, var afsunget.

Politibetjent *Hoffler* talte ypperligt for Foreningen og Fædrelandet, og senere Odensekredsens Formand, Telefonmester *Buchgreitz*, for Aalborgkredsen. Begge Taler blev modtagne med stor Tilslutning. Iøvrigt gaves der ikke Lejlighed til yderligere Taler, og Deltagerne kunde hengive sig til Beundring af det smukke Bordarrangement med det illuminerede Krigsskib paa Hovedbordet, Bordflaget og Klokken og de blomstersmykkede lange Borde, — alt meget festligt og smukt. I de tilstødende Værelser indtoges Kaffen, og derpaa begyndte Mødets alvorligere Del ved at Kommandør *Maegaard*, efter at alle var samlede igen om de lange Borde, og Klokken havde lydt, aabnede Forhandlingerne og rettede en Tak til Aalborgkredsen for Indbydelsen til Mødet. Desværre havde Formændene for Kredsen i Assens, Frederikssund, Grenaa, Næstved, Vejle og Thuro ikke været i Stand til at give Møde. Kommandøren forelagde derpaa et fra København-Kredsens Skyttelav indkommet Andragende om at maatte anskaffe som egen Ejendom et reglementeret Flag, og meddelte de Overvejelser. Hovedbestyrelsen i denne Anledning havde haft, samt lod oplæse et Reglementsudkast. Der udviklede sig nogen Diskussion om dette Spørgsmaal. Formanden for Korsørkredsen, Togfører *Bendixen*, ønskede Forsamlingsens Udtalelse om Flagets Anvendelse, og Hovedforeningens Formand meddelte, at Flaget udelukkende maa anvendes ved f. Eks. Begravelse af Medlemmer, men ikke, naar det er disses Paarørende, der jordfæstes. Iøvrigt vil der blive tilstillet Kredsen et Eksempplar af det for Foreningen af Justits- og Marineministeriet udstedte Reglement.

Kommandøren omtalte derpaa Medlemsbladets Forhold og udtalte Ønsket om, at Provinsen vilde yde sin Medvirken, og Arkitekt *Marston* anmodede indtrængende alle Formændene om, hver i sin Kreds, at ville støtte Bladets Annoncering ved at arbejde for Tegning af Annoncer. Man burde ikke her udelukkende regne med det umiddelbare positive Udbytte, som det i alle Tilfælde vilde være vanskeligt, om ikke umuligt at paavise, men de rent positive Grunde burde heller ikke være de ene afgørende for de Medlemmer, der støttede Medlemsbladet gennem Annoncer. Taleren ansaa iøvrigt vort smukke Blad, hvis høje Standard han fremhævede, og som trykkes i 5000 Eksemplarer, for et meget godt Annonceblad, idet det snart sagt spredtes over hele Landet, ligesom det var ham bekendt, at det var stærkt søgt ogsaa af Ikke-medlemmer, og ogsaa havde ført mange ind i vore Rækker. Bladet glæder sig ved en Række trofaste Annoncører, hvem vi er megen Tak skyldige, og det, det drejede sig om at naa for at faa et sikrere Grundlag at virke paa, var kun endnu en Annonce-mængde, svarende til to Sider, og dette vilde opnaas ved, at hver Kredsformand i sin Kreds fik tegnet blot to Annoncer. Dette burde med den Kærlighed til Foreningen og dennes Virken, der spores overalt i Provinsen, være en Opgave, der sattes noget ind paa.

Af Mødets mange Talere skal endnu nævnes Formanden for Frederiksværkkredsen, Gaardejer *P. V. Petersen*, der talte for at give Private Adgang til enkelte af vore Foredrag mod Entré, for derved at skaffe Midler, Færgefører *Christensen* om Flagets Brug, Fabrikant *Stuhr* om Invitationer til de andre Soldaterforeninger, Fabrikant *Kjær* om Annoncering og dennes Priser.

Kommandør *Maegaard* gav Kredsformændene et Advise om Optrædningen af Kontingenter og dets Indbetaling til Kontoret. Odensekredsens Formand, *Buchgreitz*, talte om Bladet og Helsingørskredsens Formand, Dr. *Klubien*, om Støtte gennem Annoncerne, Frederikshavnkredsens Repræsentant om Betingelserne for Optagelse i Foreningen, Arkitekt *Marston* om Salget af Foreningens Platte, Formanden for Hirtshalskredsen, Materialbestyrer *F. Jensen*, om samme Emne, og Nakskovkredsens Formand om Behandlingen af Platten. Hr. *F. Jensen* talte endvidere for Anskaffelsen af et Diplom for Æresmedlemmer, og et saadant fremvist af Fabrikant *Stuhr*. Faaborgkredsens Repræsentant, Købmand *Larsen*, forespurgt om Oprettelsen af Kredse i Sønderjylland, og Kommandør *Maegaard* lovede at opage denne Sag til Behandling i Hovedbestyrelsen, men udtalte, at Tiden formentlig endnu ikke var inde dertil.

Ribekredsens Repræsentant talte om det af Ribekredsens Formand ved Mødet ifjor i Horsens rejste Spørgsmaal om

Anskaffelsen af et lille Emblem, men Sagen, der diskuteredes i nogen Tid, mentes ikke at kunne tillægges særlig Betydning og henlagdes indtil videre.

Fredericiakredsens Formand henvendte en Tak til Kommandør *Maegaard* i Almindelighed, og for hans Virken i et Tilfælde i Særdeleshed, hvilket gav Kommandøren Anledning til i sin Tak at præcisere, at for ham som Hovedforeningens Formand var alle Kredse omfattede af hans varmeste Interesse uden Forskel, og at disse altid kunde komme med de Ønsker og Forslag til Foreningens Fremme, som de maatte nære.

Fabrikant *Stuhr* indprentede Kredsformændene, at de saa vidt muligt burde føre Journal over alle Begivenheder i deres Kreds, der kunde have Interesse for Eftertiden, saaledes at Foreningen derigennem skrev sin egen Historie.

Korsorkredsens Formand talte om Sendemandsmødet i København og de dermed forbundne Udgifter, og hermed var Forhandlingsemnerne udtømte.

Med en Tak til Aalborgkredsen, som havde givet Stødet til dette for Landsforeningen frugtbringende Møde, havede Kommandøren Mødet, og man begav sig derefter ned til de paa Torvet ventende Automobiles, der af Medlemmer i Aalborg med stor Beredvillighed var stillede til Raadighed for en Udflugt rundt i Byen og dennes Omegn. Det var en hel Vognpark, der kort efter førte Deltagerne rundt i den smukke og store By, der utvivlsomt har virket imponerende paa mange, der her for første Gang saa, hvad Limfjordsbyerne rummede indenfor deres Rammer af Pladser, Bygninger, Boulevarder, Havne- og Fabriksanlæg m. m., og ikke mindst den henrivende Omegn Nord og Syd for Limfjorden. I det straalende Solskinsvejr præsenterede det sig saa skønt, at man vanskelig kunde faa et bedre Indblik i det baade energisk arbejdende og naturskønne Jylland. Der var almindelig Begejstring over denne skønne Rundtur.

»Ulke-Aftenen« i Haandværkerforeningen.

Efter et Hvil samledes man atter Kl. 7 $\frac{1}{2}$ i Haandværkerforeningens brillante og rummelige Lokaler. Efter den Dag, man havde tilbragt, var Forventningerne til Aalborgkredsens Arrangementer ogsaa ved denne Lejlighed ikke smaa, og de blev fuldt honorerede. Foruden Deltagerne i Formiddagens Møder var her et betydeligt Antal af Kredsens Medlemmer tilstede, og henvend 250 Medlemmer og Delegerede modtog efterhaanden, som de ankom, deres Skytsedler med Angivelse af Bakke og forskellige Hverv af Skibssergenten, der stod i Falderebet og med sit inkvisitoriske Øje, der lyste af godt Humør, mønstrede Gutterne.

Den store Spisesal var festligt smykket med Flag og Guirlander under Loftet og paa Længdevæggene, medens et Billede af Slaget ved Helgoland sluttede Salens nederste Væg. I den modsatte Ende dannede en veritabel Kommandobro med Rat, Kompas, Telegraf og Bagtæppe, der forestillede Mast og Skorsten, et helt illuderende Billede af et Skib, paa hvis Fordæk der var dækket festligt op for Mændene. Heroppe havde tillige det udmærkede Skibsorkester, »Snittekassen«, med Lods *Holmgaard* som Dirigent, sin Plads og lod Tonerne smelde ud over Salen, medens Forsamlingen, efter at Næstkommanderende havde pebet til Skafning, fandt deres Pladser efter Skytsedlerne.

Saa pebes der til Faldreb, og medens 4 smaa Marinere gjorde Honnør, førte Fabrikant *Stuhr* Kommandør *Maegaard* til Ærespladsen midt for Hovedbordet.

Til Tonerne af Honnørmarchen hejstes Flaget, efterfulgt af »Kong Kristian« hvorefter Hr. *Stuhr* begyndte med de Ord: »Under Spisningen ingen Taler; vi vil have Madro«. Og Roen blev benyttet, thi ikke mindre end 700 Pund Torsk skulde skaffes af Vejen — og det skete, selv om det krævede Mændernes anspendte Opmærksomhed.

Forinden var Baksformændene sendt afsted for at hente Brændevin, og saa gik »Slaget« løs paa god Marinefacon og med fuldt Humør i Bakkerne.

Talernes Række aabnedes af Kommandør *Maegaard*, der udbragte H. M. Kongens Skaal i følgende udmærkede Tale:

Ældre og yngre Kammerater! Efter Opfordring af den ærede Bestyrelse for Aalborg-Kredsen skulde jeg motivere et Leve for Konge og Fædreland. Jeg takker for den beviste Ære, thi saaledes opfatter jeg Anmodningen, da der sikkert indenfor Kredsen findes Folk, der kunde gøre det bedre end jeg. De unge Englændere, der drager ud i Verden for at gavne sig selv og deres Fædreland, har en kort og rammende Maade at udtrykke deres Følelser for deres Fædreland paa, idet de siger: »East, West, home best«. Dette Fyndord vil let forstås i en Kreds som denne, hvor der findes saa mange, der i kortere eller længere Tid har været fjernet fra vort kære gamle Fædreland. Thi det er jo nu en Gang saaledes, at Kærligheden til Fædrelandet vokser med Afstanden fra det. At forklare, hvorfor det er saaledes,

er ikke let, det er en sammensat Følelse. En Skagbos og en Københavners Kærlighed til Fædrelandet har vel nok et ret forskelligt Grundlag, men fælles for dem begge og for os alle er vel nok, at det Land, som vi kalder vort, er vi rede til at forsvare til sidste Blodsdraabe, om det gøres fornødent, og det Land ønsker vi Fremgang og Lykke og alt muligt godt. Som en Slags Generalnævner for de Følelser, der næres af de forskellige Individuer, har vi vor Konge, thi ingen er mere besjælet af et inderligt Ønske om vort Lands Vel end vor Konge, der baade ifjor i Sønderjylland og nu i Aar paa Færøerne, Island og Grønland ved sin taktfulde, mandige og kloge Optræden mere og mere har hævdet sin Plads som Enhedsmærke for Folket. Ifjor, da Hans Majestæt ved sine klare Taler og paa en Gang kongelige, mandige og ligefremme Optræden ved at løfte den lille Pige op paa sin Hest, da han red over Grænsen og ved at kysse Flaget paa Dybbøl Banke vandt Sønderjydernes Hjerter, — da var vi stolte og glade over vor Konge. Og nu i Aar, da »Islands« Telegrafist modtog Signalet: »S. O. S., Stop other service, »Jeg er i Nød«, og Kongen straks gav Ordre til, trods Storm, Taage og Isbjerg at ile det betrængte »Bele« til Hjælp — da vi indenfor Marineforeningen kunde vide, at dette var en baade for Kongen og Dronningen virkelig farefuld Sejlads — da var vi stolte over at have en Konge, der var besjælet af de smukkeste Sømandstraditioner: At ile en betrængt Kammerat til Hjælp. Og hermed vil jeg slutte min Tale, idet jeg udtaler Ønsket om, at Kongen i mange Aar maa være Konge over et frit, lykkeligt og enigt Danmark. Dette Ønske vil vi bekræfte med et nifoldigt »Leve Hans Majestæt Kong Kristian den 10de!«

Kommandørens fortræffelige Tale fulgtes af rungende Hurraer, der viste, at man tilfulde delte de Følelser, han havde givet Udtryk.

Bankdirektør *Knudsen* talte for Foreningens Ærespræsident, H. K. H. Prins Valdemar.

Man afsang dernæst en udmærket Velkomstsang af Fabrikant *Stuhr*, hvorefter denne talte for Gæsterne, Politibetjent *Høfler* for Minderne fra Marinetiden og for Aalborgkredsens skattede Medlem, den berømte Kaptajn *Thostrup*, hvem der ved hans snarlige Hjemkomst til Fødebyen efter vel tilendebragt Tur til Ishavet sikkert venter en Modtagelse, der er Byen værdig. Arkitekt *Marston* talte for Foreningens Minder, dens mægtige Fremgang og det Arbejde, der laa for, Grosserer K. L. E. *Jensen* for Flaget, Telefonmester *Buchgreitz* for de tre tilstedeværende Veteraner, Dr. *Klubien*, Helsingør, for Aalborgkredsen. Endvidere havde Konsul *Rützebeck*, Garver *Klitgaard*, Brofoged *Hjorth*, Konsul *Borch*, Frederikshavn, Togfører *Bendixen*, Korsør, og mange flere Ordet.

Der blev nu afsunget en af Arkitekt *Marston* forfattet Sang for Minderne.

Ind imellem pebes 17. Bakke, Skibsorkestret, der jo ogsaa kunde trænge til at skaffe lidt — paa Broen gentagne Gange, og imponerende var det, hvad dette musikalske Unicum formaaede at yde under Holmgaards Taktstok.

Under Kommando af Lods *Christensen*, der viste sig paa Broen, blev Loddet hevet og halet ind, og Bundprøven afleveret til Chefen; den viste 18 Favne med ren Sandbund, saa Lodsens kunde rolig slaa fuld Kraft frem — og Farten fortsattes med samme støtte Kurs som før.

Kommandør *Maegaard* bragte en Tak paa Kredsformændenes Vegne og oplæste et fra Landsforeningens Æresmedlem, Godsejer *Schou*, Palsgaard, indløbet Brev, der vakte megen Glæde og besvaredes med Telegram.

Fabrikant *Stuhr* oplæste under meget Bifald Teiegrammer, der var indløbne fra Kaptajn *Ewald*, fra Havnefoged *Bilde*, Grenaa, Godsejer *Malthe-Bruun*, Nakskov, Kaptajn *Thostrup*. Dr. *Carstensen*, Formanden for Frederikshavns-kredsen, Hr. Lund, Hr. Engberg Sørensen.

Imidlertid var man kommet saa nær under Land, at Postbåden var kommet tilborde, og under almindelig Jubel uddelte Næstkommanderende og Skibssergenten, forenede i Brofogedens joviale Person, Postens Breve og Pakker til Mandskabet. Baade Brevenes og Pakkernes Indhold vakte stormende Jubel; Brevene maatte læses op og Pakkerne pakkes ud, Spegepolser og Ost og uldne Underbenklæder og Halstørklæder i skøn Forening — det var himmelsk og vakte gamle Minder, og indbragte ikke saa lidt ved den paafølgende Bortauktionering.

Saa hævedes Bordet, og medens Bordene spuledes, luftede Mændene sig i de tilstødende Lokaler for lidt senere at samles til Næstkommanderendes Forevisning af Lysbilleder med tilhørende Foredrag, idet Chefen mente det rigtigst ikke at forsømme Mandskabets aandelige Uddannelse, og sjældent har vist en Næstkommanderende haft en mere forstaaende og taknemlig Skole at tale til; men det var ogsaa interessante Billeder af en stor Del af Mændene i deres fejreste Vaar og i Kongens Klæder, unge og slanke og haarige — altsaa for

største Delen ukendelige nu — men Forklaringen fulgte jo gratis med, og den var ikke det mindst fornøjelige.

Smaatimerne var nu inde. Land skimtedes forude, og der gjordes klar ved Anker og Kæde. »Paa Post til Ankring! Det havde været en herlig Tur ud paa Mindernes og det gode Kammeratskabs Farvande — derud, hvor der er mere end 18 Favne til Bunden — derud, hvor ingen af os endnu har og forhaabentlig aldrig vil naa at kunne lodde Bunden — der, hvor Bølgerne vel kan gaa højt, men hvor de aldrig braader over Bakken, og hvor man endnu lytter til Tonerne fra Hjemmet som de bedste, vi kender, hvor Traditionerne fra Søen er dem, der holdes højt i Ære under Dannebrog, enten det saa er Splitflaget eller Stutflaget.

Det var en herlig Sejlads, som vi ikke vil glemme — Aalborg og dens Marineforening værdig!

Og inden vi gaar fra Borde, sender alle vi, der var med paa Turen, endnu en hjertelig Tak til Chefen, Næstkommanderende og alle Officerer og Menige for alt godt ombord. Alvor og Gammen havde fulgt hinanden, som det sig hør og bør, og Resultaterne skal nok vise sig ad Aare i øget Samvirken mellem Kredsene til det Heles Bedste.

E. W. M.

KØBENHAVN-KREDSSENS LYSBILLEDARKIV.

Vort Lysbilledarkiv bringes atter i Medlemmernes Erindring. Billeder, Plader og Films med Emner fra Foreningens Liv i Sommeren 1921 og fra Medlemmernes Færd paa Søen, ude og hjemme, vil være velkomne som Forøgelse af det, allerede efter et Par Aars Forløb, anselige Arkiv, som Lokalkredsen nu besidder.

Vi beder om Medlemmernes Støtte til Fremme af denne Sag, der har været og vil blive til fælles Gavn og Glæde.

Bidrag bedes tilsendt vort Kontor, Møntergade 22. Efter Afbenyttelsen vil Materialet blive retourneret.

VETERANEN PETER JENSEN MUNK.

Et Stykke Fortid fra en Periode med dyrekøbte Nationalminder traadte os i Møde i Veteranen Peter Jensen Munks Skikkelse.

En djærv gammel Fisker og Vestjyde med et lunt Blik i sine havblaa Øjne, som levede i Erindringen om vort sejrige Slag ved Helgoland og huskede alle de gamle Sange fra den Tid, og som kunde foredrage dem med den ægte Begejstring, er gaaet »agterud« til Chefens Kahyt den høje.

Peter Munk, som han dagligdags kaldtes, havde været ombord paa Chefskibet Fregatten »Niels Juel« som Værnepligtig under Admiral Suenson i Slaget ved Helgoland. Han havde under Slaget haft Vagt ved en Kanon, hvor det gik hedt til og havde været med til at bære de saarede ned i Skibet.

Peter Munk havde virkelig en særlig Evne til at fængsle sine Tilhørere med Fortællinger fra den Tid. Tildragelsen var ligesom blevet hele hans Liv: »Jow — Jow, Schwarzenberg og Radetzky maatte afsted, de haj int' møje, de skold' ha' sagt«. De 3 præjsiske Kanonbaade, der ganske vist paa nogen Afstand deltog i Affæren, var aldeles ikke Omtale værd.

Tro nu endelig ikke, at Peter Munk var et gammelt mimrende Nus, som naar han fortalte smaa Historier eller sang, appellerede til det veldædige Publikum! Nej, han følte sig som én, der har bedre Adkomst dertil end andre; han havde selv været med, derfor var hans Foredrag saa ægte. Dertil var hans Stemme behagelig, Maalet, det brede jydsk, klædte ham fortræffeligt og næsten ligesaa godt som hans høje gamle rustbrune Hat.

Peter var noget af en Original, men i den gode Betydning af Ordet: hans Hjerte var af Guld. I den daglige Virksomhed er der vel dem, der naar videre end Peter Munk, men han havde saa mange gode Sider og Egenskaber, som man satte højt.

Naar han sad i et muntret Lag med en stor Dram foran sig, kunde han være uimodstaaelig. En Kunstmaler sagde

engang til ham: »Naa, Peter Munk, det var nok en ordentlig Kæfert, De havde paa i Aftes!« Dertil svarede han sindigt og i fuldt Alvor: »Ja, man har det godt her i Danmark!«

Han levede et lykkeligt Liv paa sin lille Husmandslod i Tornby ved Vesterhavet og ejede Klitarealer helt ud til Havet. Denne Ejendom havde hans Kone, Ane Marie, bragt med i Ægteskabet. Det lille straaatækte Stuehus saa udvendig og indvendig nøjagtig saaledes ud, som Bønderne boede for 100 Aar siden, med smaa blyindfattede Ruder. En Løj-bænk, et Bord og to brede Alkove-Senge bag blaa Gardiner var hele det nedarvede Møbement.

Ane Marie, som døde for flere Aar tilbage, var efterhaanden blevet noget affældig, og hun var da urolig for Peter, da han skulde over til København og synge paa Fregatten »Jylland«. »Pas nu paa, bette Peter, at Du ikke falder i Havet under Rejsen«; hun troede, at Dampskibet ingen Ræling havde, og at naar man gik paa Dækket, drattede man uden videre i Vandet. Naa, den gamle høje Hat kom i Vadsækken, en Bid Brød og en Dram fulgte med. Rejsen gik godt nok, og Peter gjorde stor Lykke i København.

Hans Historier var hans egne Oplevelser, som altid endte med: »Det er sku' sandt«, og han taalte ingen Modsigelse. Som de fleste Vestjyder var han meget overtroisk, og han fortalte morsomt om en »Havjomfru« (Havfrue), som han engang havde set. Det var en maaneklar Nat, da de havde fisket paa Havet og havde trukket Vaad, saa faar de Havfruen trukket med op i Nettet, og der sad hun paa Rælingen. Naar man saa spurgte Peter om, hvordan hun saa ud, svarede han: »Ja, Underkroppen var som en Torskehale, Overkroppen som et skønt Fruentimmer og det lange Haar skilt i Midten. Vi fik ikke fat i hende, hun var glat som en Aal. Ja, i Havet er der mange mærkelige

Væsener«, fortsatte han, »der er ogsaa disse Havkatte, som man kan finde flere Pund Rødspætter i, naar man aabner deres Flab«.

Halvtredsars-Festen for Krigen i 1864 blev en stor Tid for ham. Da Godsejer Schou købte Fregatten »Jylland« af Komitéen til Bevarelse af Fregatten, som havde overtaget denne, efter at Statskonsulent Løfting og Overingeniør Holtermann havde købt den tilbage til Danmark af tyske Opkøbere, holdt Godsejeren en stor Fest til Ære for Helgoland-Veteranerne paa Fregatten, som da laa opankret i Juelsminde-Bugten. Her sang Peter Munk de herlige gamle Helgolandssange for den danske Marines højeste Officerer med Prins Axel i Spidsen, og Peter forstod at begejstre sine Tilhørere og satte den rigtige Stemning over Festen.

Hans Fødselsdag den 21. Juni blev mindet paa Egnen ved Besøg af Beboerne og Badegæster, og derover glædede han sig meget.

En ejegod gammel dansk Veteran har lukket sine Øjne for stedse. Ære være hans Minde!

OTTE GLAS —

*Han gik ud som et Lys, da det gryed ad Dag;
han var slukt, da vi andre til Livet blev vækket;
saa svøbte de ham i hans Fædrelands Flag
og stillede Baaren paa Dækket.*

*Præsten talte med gribende Ord —
hist og her blinkede i Øjet en Taare — —
saa kastede han stille de tre Skuffer Jord
paa den bannerindhyllede Baare.*

*Og Skibet laa stoppet paa to Mile Vand
og i Sol paa den duvende Dønning — — —
saa fired de langsomt den ensomme Mand
over Damperens Læsesides-Lønning.*

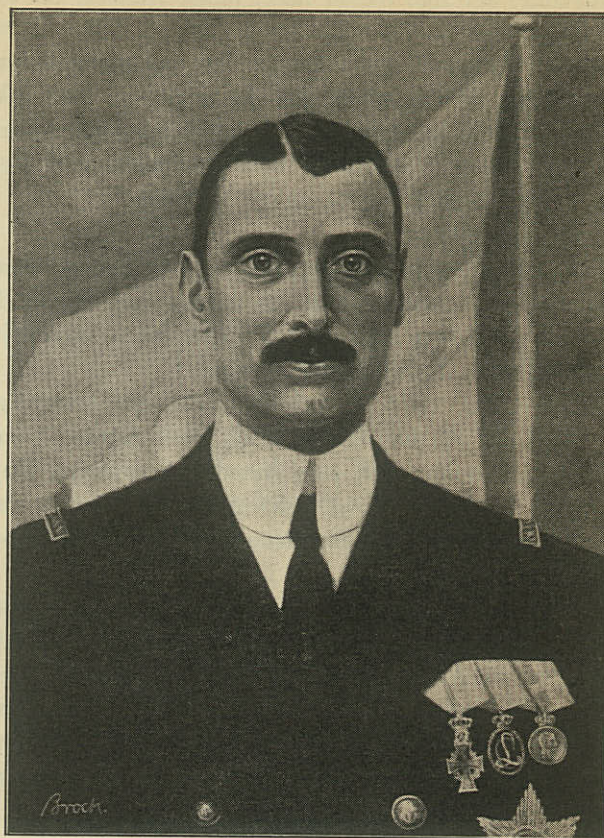
*Under Dannebrog's lysende, rødhvide Flag
gled han ud i det dybe, det ukendte tomme. — —
Fra Klokken i Formasten lyder der Slag:
otte Glas — Vagten er omme.*

Atlantehavet i August 1921.

Edward Spore.

FRA EN DANSKER I AMERIKA,

den udmærkede Miniaturmaler *Gustav Brock*, der er gift med en dansk Dame, født Bardenfleth, og bosat i New York, har Redaktionen modtaget nedenstaaende Gengivelse af et af ham udførte Maleri af Hans Majestæt Kongen, fremsendt med efterfølgende Brev:

»Fra mine Vinduer ser jeg udover Hudsonfloden, hvor den amerikanske Atlanterhavsflaade ligger, hvergang den kommer til New York. Til Tider synes Floden at være fyldt med Staal; Slagskibe og Krydsere, Torpedobaade og Torpedojagere i saadan Mængde, at det maa imponere Tilskueren.

Amerikanerne er stolte af deres Flaade og roser sig af at være gode Sømand; men de er ogsaa særdeles praktiske, og da de i Fjor forsvarede Amerikapokalen mod Sir Thomas Liptons fornyede Angreb, bemandede de den amerikanske Kutter med lutter Skandinavere; alle Mand ombord med en eneste Undtagelse, nemlig Amatør Kaptajnen, var Skandinaver — og de vandt.

Oftes ses fremmede Gæster blandt de amerikanske Krigsskibe: Englændere, Franskmænd, Italienere, Spaniere, Portugisere, Argentinere og Brasilianere, alle har de været her som velkomne Gæster og vist deres Flag, ja sidste Aar fik vi en Hilsen fra Skandinavien, da det svenske Flag smældede fra »Fylgia« — men hvor er Dannebrog, det skønneste af dem alle? Kom over og vis de store og prangende et Skib fra den Flaade, der fra Absalon til Suenson aldrig blev slaadet i ærlig Kamp.

Vi havde et Haab: Rygtet lød, at Kongen vilde besøge Amerika; men Rygtet skuffede os. Dog haaber vi endnu. Maaske kommer Kongen senere, og lov os da, I, der udgør den danske Flaade, at Kongen ikke skal komme hertil under fremmed Flag, som den belgiske Konge gjorde det, men naar Salutskuddene drøner og tordner, og alt det vældige Staal synes levende, lad da vor Konge staa høj og kongelig rank med sit faste, stærke Blik, som jeg her har malet ham, og faa vor jublende Hyldest under Dannebrog!

Gustav Brock.

ERINDRINGER.

ATHEN.

Paa Havnekajen i Piræus gik to danske Marinere Arm i Arm. Ombord i Krydseren kaldtes de til daglig »53« og »Skejs«. De var sjæleglade som et Par Skoledrenge, der lige havde faaet lange Bukser, for det var Søndag! Solen skinnede fra en skyfri Himmel, og de havde i Lommen en Formue, der sammenlagt var omtrent 8 Kr. dansk; nu skulde de mere sig, men ikke paa den sædvanlige Manér med at dumpe ind i den første den bedste Vinstue og blive siddende der! Nej, de vilde være fornuftige, og agere Turister.

Maalet var Athen!

Der maatte lægges en Slagplan — »Skejs« var nemlig lidt af en Strateg — dog Ro maatte der til, og de gik derfor ind i den nærmeste Vinstue for at overveje, hvorledes Dagen bedst kunde anvendes.

Planerne var store. De skulde bese det kongelige Slot, Akropolis skulde bestiges, og den gamle Arena skulde ogsaa undersøges, kan hænde en romersk Kejser engang havde tabt en Guldring derinde; for et Par raske Marinere var Mulighederne store Kl. 9 om Formiddagen.

Efter et Par Timers Forløb, og efter at adskillige Glas sur Vin var gledne ned, blev Resultatet, at de skulde gaa til Athen, intet nyde undervejs, spise en tarvelig, men ægte græsk Middag i Athen og saa besé alt, hvad der var værd at se, og tilslut køre paa 1ste Kl. med den elektriske Bane tilbage til Piræus om Aftenen.

Begyndelsen var ikke særlig lovende; de gik en halv Mils Vej ud ad en Landevej, der desværre viste sig at føre i forkert Retning, tilbage igen, og efter en lang Parlamenteren med nogle Grækere fik de anvist den rigtige Retning. Det eneste græske Ord, de kendte, var nemlig »Athen«, og de var ikke helt sikre paa, at det udtaltes rigtigt.

Denne Gang viste det sig heldigvis at være den rigtige Vej, og Arm i Arm, syngende den gamle Melodi »Hjalmar og Hulda«, marcherede de rask afsted mod det desværre saa fjerne Maal, Akropolis, der paa Grund af sin Højde syntes saa nær.

Solen, der fra først af havde smilet til dem, blev mere og mere stikkende, Vejen blev daarligere og daarligere, opkørt og med et tykt Lag Støv, og et Par korte Matrosben er nu engang ikke egnede til længere Marchture, saa da de, Løftet tro, var gaaet forbi to Vinstuer, kunde de ikke mere, de maatte ind i den tredje for at skylle Støvet af Halsen.

Desværre sank det i Kassebeholdningen; de var allerede klar over, at Middagen maatte stryges, men Appelsiner var billige; man kunde vel nok leve en Dag som Vegetarianer, det var jo forøvrigt sundt, trøstede de hinanden med.

Udasede naaede de endelig Athen, og nu kom den første alvorlige Modgang, en Regnbyge, der tvang dem til et Par Timers Ophold i en skummel Vinstue, hvor Vinen opvakte Minder om Holmens sure Øl.

Da Solen atter skinnede kom det andet »Stød«. Ifølge Værtens Udsagn slog Pengene lige til, og da han var stor og stærk, var det bedst at gøre gode Miner til slet Spil og liste af med tomme Lommer og tomme Maver.

Efter en Del Sogen fandt de det kongelige Slot og Haven, hvor der, efter en tidligere Besøgendes Udsagn, skulde være saa mange Appelsiner, at man gik og vadede i dem. Dette viste sig at passe, men det blev af de skorteklædte Soldater betydet dem, at her hed det: »se, men ikke røre«, og for ikke at friste Maven over Evne, maatte de hurtigst mulig gaa igen.

Efter en Del Besvær og ad mange unyttige Omveje fandt de endelig op til Parthenon, og de fortrød det ikke. Selv om de ikke havde megen Kunstforstand, kunde de dog se, at det var noget andet og mere storlaaet end Ruinerne af Christiansborg derhjemme; men med en tom Mave og omme Fodder kan nogle væltede Marmorsøjler og Statuer med afslaaede Næser dog ikke interessere i Længden, og da det tilmed begyndte at blive mørkt, var det vist bedst at tænke paa Hjemturen.

Ja, Hjemturen! For deres udhungrede Blikke stod pludselig den lange støvede, mørke Landevej, med de mange vildledende Sideveje, og om et Par Timer skulde de være ombord, ellers vilde al Landsens Ulykker ramme dem — det var jo desværre ikke første Gang, det hændte. »53« trøstede sig med, at Lykken tidt er bedre end Forstanden; maaske de nede ved Stationen kunde træffe en velbeslaaet Kammerat, der vilde betale Billetten for dem!

Tog kom og Tog gik, men ikke en eneste Mariner var at se; de var nok alle ombord forlængst, saa var der kun een Udvej tilbage — at tage med som »blind« Passager. Som tænkt saa gjort — da det næste Tog gik, borede de sig ind i den værste Trængsel, slap til deres store Forbavselse forbi Kontrollen og fandt en tom Krog, hvor de pressede sig ind, og agerede sovende, hvergang Konduktøren kom forbi. I Piræus slap de lige saa let forbi Kontrollen, og nu gik det i skarp Trav ned til Krydseren, som naaedes i sidste Øjeblik.

Næste Dag var de overfor Kammeraterne rørende enige om, at bedre Dag havde de aldrig oplevet, men i et svagt Øjeblik kunde »53« dog ikke andet end prale lidt overfor Hulgasten med den fine Maade at klare en gratis Rejse paa! Hulgasten saa lidt forbavset paa ham, og pegede saa i Tavshed paa en Plakat, der hidtil var undgaaet »53«s Opmærksomhed. Der stod:

»Det meddeles herved, at al Rejse frem og tilbage mellem Piræus og Athen med Banen er gratis for Krydserens Besætning.

Chefen.«

Chr. H.

